

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2009. május

XVI. évf. 5. szám

Kimaradtunk - Kimaradunk?!

Apcsel 1,10 - 2,1-4

Egyházi ünnepeink sorában a mennybemenetel és a Szentlélek kitöltetésének ünnepe sokak számára két különálló ünnep. Pedig sokszor hallhatjuk, hogy Jézus minden tette összefügg, egymásból következő egységes „váltásgmű”, amelyet ha nem így fogadunk, hanem „leragadunk” bármely nekünk tetsző résznél, akkor nem juthatunk el a kegyelem teljességére. Hangsúlyozottan így van ez áldozócsütörtök és pünkösd ünnepkörével.

Az Apostolok Cselekedetei-ben olvassuk, hogy a tanítványok Jézus mennybemenetelekor feszülten néztek az ég felé. Jézus röviddel korábban feltett kérdésekre adott válasza, „Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek...” (1,7-8a), egyáltalán nem nyugtatta meg őket. Jézus felemeltetése, mennybemenetele, az elszakadás, le- és kimaradás érzetét keltve bennük csak növelte a belső feszültséget. Így néznek az ég felé. Kár lenne találgatásokba bocsátkozni, mit néznek. A kegyelem Ura azonban cselekszik ismét. Két férfi áll meg mellettük és szembeesíti őket testi-lelki állapotukkal, amely - mondjuk ki őszintén - egy lélektelen állapot. Pusztán nézés az ég felé. Jézus rájuk bízta az imádságos-cselekvő várakozás feladatát itt a földön, ehelyett ők lélek nélküli, feszült nézelődés (báméskodás) állapotában vannak.

A keresztyénséget már sokszor tévesztették össze ilyen égre bámuló, a meg nem értett krisztusi válaszok belső feszültségében élő, de kegyesnek tűnő ég és föld közötti állapottal. A két férfi kérdése azonban felráz minden igeolvasót...miért álltok itt az ég felé nézve? Ekkor döbbennek rá, hogy nem is ott van a helyük! Jézus ide hívta, vezette őket, de ez nem azt jelenti, hogy itt kell állniuk a lelki feszültség tettet és hitet bénító állapotában. A Krisztustól kapott küldetés pedig egyáltalán nem az ég fürkészése, hanem az, hogy komolyan vegyék azt, amit ő mondott! Ezt pedig cselekedetekkel kell egyértelművé tenniük. Jézus visszajön feltartóztatathatatlantul, de nem itt és most. Sőt, nem is az a feladat, hogy megpróbálják eltalálni, kitalálni annak időpontját, hanem az, hogy készüljenek a Szentlélek kitöltetésére! A két férfi szavai kiszakítanak az elhagyatottság, le- és kimaradottság állapotából. A Megváltó időt adott a készülésre. Időt, amit jól kell felhasználni, mert a Szentlélek kitöltetése be fog teljesülni. Azt olvassuk e könyv második részének elején, hogy pünkösd ünnepén mindnyájan együtt voltak, és hirtelen beteljesedett az ígéret. Nem a tanítványok állapítják meg a felkészültséget. Számukra is hirtelen, azaz meglepetésszerűen történik. Nem épp ott és nem épp akkor gondolták,

Lausanne katedrálisa

hogy megtörténik, de betölti őket, és valami olyat tesznek, amire talán saját magukat sosem tartották volna képesnek, kiállnak az összefutott sokaság elé, és bizonyosságot tesznek Jézus Krisztusról. Arról, hogy ő szenvedett, meghalt, feltámadt és mennybe ment. Arról, hogy Ő az Úr, övé a hatalom, mégpedig minden hatalom! Nem Pontius Pilátusé, nem a Nagytanácsé, nem az apró-cseprő fejedelmeké, de nem is a római császáré. Az a sokaság, amelyik eddig a tanítványok számára félelmetesnek tűnt, az a hangoskodó zélóta, zsarnokoskodó helytartó, taktikázó nagytanács, ügyeskedő fejedelem, önistenítő császár, akikkel nem volt tanácsos szembe-szegülni, hirtelen erőtlenség és szájalomra méltó bűnösökké váltak, akiknek maguknak is szükségük van a megváltó kegyelemre! Akik talán bezárkóznak fenntartásaikba, alapjaiban megrendült életük rejtett zugaiba, féltve tisztüket, jövedelmüket, továbbra is aggodalmaskodva, hitetlenkedve, de ezzel csak azt érik el, hogy az értük is történő megváltó eseményeknek érzékelői, feszültséggel teli szemlélői, mégis csak a féle-

lem lelkét ismerik! Lehet, hogy a világ szemében bölcsnek látszanak, csak éppen a „megelevenítő Lélek” ajándékát nem nyerik el, s így kívül maradnak az életet adó kegyelem körén, és lemaradnak, leragadnak életük addigi

felkészületlen és aggodalmaskodásokba süllyedő feszült nyomorúságaiban.

Mennyire más és öröndetesebb a tanítványok Szentlélekkel betelt és általa újjászületett élete, mennyivel másabb a megtért, és megkeresztel-

kedett „mintegy háromezer lélek” élete.

„Veni creator Spiritus – Jövel teremtő Szentlélek, és híveiddel légy vélek, szent ajándékiddal szívem, újuljon és teljesedjék.”

Csoma László

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 31. része

Isten vigasztaló üzenetének továbbadásával folytatódik e részben is a próféta szolgálata. A már eddig is elmondott, s a még elhangzó vigasztalások jobb megértését talán elősegítheti annak felidézése, amiről május elején szokás világszerte megemlékezni. Istennek hála, ha sokaknak elsőre most az „Anyák napja” jut eszébe. Vagy az újra komoly tartalmat és személyes jelentőséget nyelő „Munka ünnepe”... De ilyenkor kell emlékezni arra is, hogy 1945 májusában ért véget a II. Világháború. Bár egyre kevesebb a róla saját emlékekkel bírók száma, az ötven millió halott önmagában is olyan súlyú tény, ami kizárta teszi, hogy józan gondolkodású ember közönyösen elfeledje az embertelenség és a pusztítás e földi pokoljárását. Bár nehéz róla lehántani a politika által rárakódott ideológiákat, világosan éppen ezek nélkül mutatkozik meg, hogy a háború csak a halálnak szerez győzelmet, az élőknek csak szenvedést, nélkülözést, veszteséget hoz. Nem véletlen, hogy Isten már Mózes idejében ezt mondja választottainak: „Bizonyáságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod;” (5Móz. 30:19). A keresztyén ember a Bibliát fellapozva megtudja, hogy itt nemcsak pusztta életigenlésről van szó, hanem Isten útmutatásának elfogadása alapozza meg ezt az élet-választást. S ez fordítottan is igaz. Újra csak azt mondom, ha háború van, nincs olyan ember, aki azt testi, vagy lelki sérülés nélkül élhetné túl. A vigasztalásra ezért van szüksége mindenkinek. Bár itt Isten még csak Izráel, majd Júda irányában gyakorolja a vigasztalás szolgálatát prófétája által, az Ő szeretett Fia, a Jézus

Krisztus által már mindenki számára hangzik a legnagyobb vigasztalás, megváltás, a nyitott sír, az örök élet örömhírén keresztül.

Az Izráelből elhurcoltak sebeire a vigasztaló szavakból következtethetünk. Először a lelki sebeket akarja az ÚR orvosolni. Azt tudták, hogy Isten bünteti őket szövetségi hűtlenségük miatt az ellenség kezével, hiszen hozzájuk is küldött figyelmeztető prófétákat idejében. Az átélt félelmekhez tehát kapcsolódott az, hogy ezzel a vereséggel Istennel való szövetségük végleg megszakadt-e? Az első gyógyító válasz erre érkezik: Nem! A felelet azonban arra is rámutat, hogy Isten számon tartja nemzetségként elkövetett vétkeiket is. (A Bírák korától egyre terjedő bálványozás, a Benjámin törzse elleni testvér-háború, a kettős királyság idején egymás ellen vívott harcok, ellenségeskedések mind összegyűltek haragpoharában. De ezután kegyelmet gyakorol rajtuk nemzetségként is.) A második vers a kegyelem nagyságára utal, amelyet büntetése után kap a „pusztában” a megmenekült nép. Az idéző jelbe tett szó több irányba is vezetheti gondolatainkat. Az első, amire gondolhatunk, az a pusztai vándorlás Mózes idejében. Majd, hogy a pusztta életüket megmentett emberekkel vállal közösséget az ÚR. Végül, hogy a biztonságosnak hitt falak nem jelentettek védelmet, ahogyan remélték korábban, de a pusztában is biztonságosan érezheti magát az, akivel szövetséget köt Isten. Az utóbbi kettőről főleg a háború utáni időkben szereztek áldott bizonyosságot nagyszüleink, szüleink, de a békésnek mondott időkben -olykor, ha felfigyelünk rá-, mi is. Ezért az elsőnél maradvan arra kérdezzünk rá, mit érthetett volna meg elsősorban Jeremiás próféta (de

más próféta társa is) ebből az egyetlen szóból, hogy Istennek e fájdalmas beleavatkozásáról választottai sorsába ne csak tragédiaként lássa?! A Jub. kommentárban többször is, de e részről újra olvashatjuk, hogy: „Jeremiásnál a pusztai vándorlás és a Sinainál történt szövetségkötés hagyománya áll a középpontban.” Ez egyszerűsítve azt jelenti, hogy a szerető, lehajló, segítő, szövetséget ajánló mindenható ÚR áll hitének (teológiájának) középpontjában. Aki ezt a szövetségest elutasítja, azt meg kell győzni, hogy gondolja meg, ne szakítson vele. Hiszen a veszteség logikusan kikövetkeztethető. S még egyértelműbb, ha az ÚR megerősíti a közelgő ítélet kijelentésével. (Többnyire így indulnak szolgálatra a lelkipásztorok is). A szolgálat során azonban meg kell tanulnia a szolgálónak, (a keresztyén embernek is), hogy ami számára nyilvánvaló, az mások számára érthetetlen, idejét múlt, fantáziálás, lehetetlen. Másként látják más teológiát végzett szolgatársai, hittestvérei, gyülekezeti tagjai. Más a helyzet fentről meglentről nézve, más a helyzet keleten, nyugaton, délen, meg északon is. Még emberenként, nemenként és megélt évek szerint is más a hit, más a teológia. A próféta szolgálata elején a „tömkelegbe lépve” bizony elbizonytalanodik. Ilyenkor mondja Jeremiással: „Rászedtél, URam, és én hagytam, hogy rászedj. Megragadtál, hatalmadba ejtetél! Nevetnek rajtam egész nap, engem gúnyol mindenki.” (Jer. 20:8). Csoda és kegyelem, hogy nem roskadunk össze, nem adjuk fel, nem némulunk meg. De csoda és kegyelem az is, ha még halljuk és értjük és mondjuk az irányt mutató kijelentést. Ha megértjük, nem Isten kegyetlen, hanem az emberiség él vissza Teremtője türelmes

szeretetével. És akkor felvesszük a jármot, a vasból készültet is... Mert nem az a fontos, hogy szépnek mutassam magam a világ előtt, hanem hogy betöltsem azt, amire küldtettem Uram által. Mert Ő tudja minden dolgom, Ő ítél felettem. De miközben így elragad a hév, könnyen megesik, hogy nem figyelünk egy jelre, egy szóra. És sírással fejezzük be azt, amit majd valaki -végig gondolván- teljesebben lát meg... De kegyelem az is. Egy meglátással fejezném be ezt a bekezdést: Ebből a szóból már elég korán megérthette volna Jeremiás azt, amit az előreformátorok után Luther Márton és később Kálvin János is megértett és ki is mert mondani: Reformáció! A pusztában Isten a népe maradékát újjá formálja. Még nem újszövetséget köt, ha utal is rá, hanem a deformáltat formálja át, „vasalja ki” – ahogyan ezt nagyon találóan hallhattam megfogalmazva, másokkal együtt- Hegedűs Lóránt püspök úrtól. A babiloni fogság és a reformáció közötti párhuzam a mi távlatunkból nézve jól látható.

Nemcsak a további ígéretek támasztják alá, hanem az a tény, hogy Isten „örök szeretettel” szereti azokat, akikkel szövetségre lépett. Hatalmas erővel mondatja tovább prófétájával a csüggedő maradéknak: Van jövő, lesz boldog visszatérés! De csak az ÚR vezetésével! Meg ahogyan Efraim kesergésében olvashatjuk, bűnbánat és megtérés után! Fontos üzenet az is, hogy a visszatérés után a személyes felelősség alapján ítéli majd népét az ÚR. (Törli a kollektív bűnösség elvét, pedig Ő alkalmazhatná, de inkább lemond róla, mert mögé bújnak sokszor azok a vezetők -királyok, vallási előljárók- is, akik így akarták leplezni személyes felelősségüket)!

A csodálatos prófécia azzal a bátorítással éri el magaslátát, amellyel az Újszövetség megkötését jelenti ki Isten „a maga idejében”! A szívbe írt törvény lényegét Krisztus magyarázza legteljesebben, mint ahogyan e prófécianak teljesedését is kijelenti az úrvacsora szerzésekor: „E pohár az új szövetség az én vérem által,” (Luk. 22:20).

Végül olyan távlatot nyit benne az ÚR, amely csak a Jelenések könyve ismeretében érthető, hiszen ott olvassunk a mennyből alá szálló, templomtalan szent városról, melynek neve Jeruzsálem. Ide várja örök szeretete a Krisztus által Őt szeretőket.

Ima: Örök szeretettel szerető, min-

denható Isten! Köszönöm, hogy Krisztusban Atyám lettél és végtelen türelemmel újra és újra kínálsz megbecsülő kegyelmedet bűnös életem számára. Te mindent megteszel, csak mi állunk sokszor csüggedten és várunk tétlenül. Te igazat szólsz, de mi bezárjuk szavad előtt szívünket, mert jobb

hallani a csábító világ hízelgő beszédét... Nyisd meg pusztulásom vermét, ne hagyd, hogy hiába valóvá tegyem kegyelmedet. Szentlelked erejével ruházz fel, hogy örök szereteted megelőző és hirdetője lehessenek elhívottaiddal együtt mindenki számára! Ámen!

- id. f.-

BIBLIAOLVASÓ

u e z é r f o n a l

1.	H.	Nehémiás 1	1Kor 3, 1-8
2.	K.	Neh 2, 1-10	1Kor 3, 9-15
3.	Sz.	Neh 2,11-20	1Kor 3,16-23
4.	Cs.	Neh 3, 1-32	1Kor 4, 1-5
5.	P.	Neh 3,33-38	1Kor 4, 6-13
6.	Sz.	Neh 4, 1-8	1Kor 4,14-21
7.	V.	Neh 4, 9-17	1Kor 5, 1-8
8.	H.	Neh 5, 1-13	1Kor 5, 9-13
9.	K.	Neh 5,14-19	1Kor 6, 1-8
10.	Sz.	Neh 6, 1-14	1Kor 6, 9-14
11.	Cs.	Neh 6,15-19	1Kor 6,15-20
12.	P.	Neh 7, 1-38	1Kor 7, 1-7
13.	Sz.	Neh 7,39-72	1Kor 7, 8-16
14.	V.	Neh 8, 1-12	1Kor 7,17-24
15.	H.	Neh 8,13-18	1Kor 7,25-31
16.	K.	Neh 9, 1-21	1Kor 7,32-40
17.	Sz.	Neh 9,22-37	1Kor 8, 1-7
18.	Cs.	Neh 10, 1-31	1Kor 8, 8-13
19.	P.	Neh 10,32-40	1Kor 9, 1-10
20.	Sz.	Neh 11, 1-14	1Kor 9,11-18
21.	V.	Neh 11,15-36	1Kor 9,19-23
22.	H.	Neh 12, 1-26	1Kor 9,24-27
23.	K.	Neh 12,27-47	1Kor 10, 1-5
24.	Sz.	Neh 13, 1-22	1Kor 10, 6-13
25.	Cs.	Neh 13,23-31	1Kor 10,14-22
26.	P.	Hóseás 1	1Kor 10,23-33
27.	Sz.	Hós 2, 1-15	1Kor 11, 1-6
28.	V.	Hós 2,16-25	1Kor 11, 7-16
29.	H.	Hós 3	1Kor 11,17-22
30.	K.	Hós 4	1Kor 11,23-34

A Kassai Református Magyar Gyülekezet mellett működő „FÉNYSUGÁR” Polgári Társulás **6-13 éves** gyerekek részére **gyerektábort szervez.**

Időpont: **2009 július 12** (vasárnap d.u.15 órától) **július 18.** (szombat 10-kor záró istentisztelettel ér véget)

Helyszín: **TELKIBÁNYA** (Észak-Magyarország, Kassától kb. 50 km)

Részvételi díj: **75 euró**

Jelentkezési határidő: **június 25.**

Az objektum kapacitása 65 fő, a beiratkozás a jelentkezés sorrendjében történik. Jelentkezni lehet: **0907 11 24 29** vagy **055 6717 312** telefonszámon

e-mail: fulope@fenysugar.sk, info@fenysugar.sk

Egyéb információk: www.fenysugar.sk

Szeretettel várjuk mindazon gyerekeket, akik szívesen tanulnak játszva, közösségekben a Biblia mellett. Sok egyéb foglalkozás is gazdagítja a napi programokat.

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Berlin: igen az iskolai vallásoktatásra! (2009-04-24)

(Berlin) – Mindkét nagy egyház, tehát a római katolikus és a protestáns egyház is felhívást adott ki, amiben felszólítja híveit, hogy az április 26-án tartandó népszavazáson mondjanak igent a vallásoktatásra. Sok szülő úgy gondolja, hogy választás a vallásoktatás és az etika tantárgyi oktatása kérdésében nem annyira lényeges, mert a fő dolog az, hogy a gyerekek kapjanak erkölcsi oktatást, illetve nevelést az iskolákban. A ProReli nevű kezdeményezés célja az, hogy a vallásoktatás önkéntességi alapon, egyenjogú alternatívaként működhessek továbbra is az iskolákban az államilag kötelező erkölcsi oktatás mellett. Legalább 612 000 szavazat kell ahhoz vasárnap, hogy ez az alternatíva bevezetésre kerülhessen. Szavazatra jogosult 2,45 millió berlini polgár. A témával behatóan foglalkozik a Spektrum című hetilap április 22-i száma is. (livenet.ch – kipa.de – 2009-04-26 – dr. békefy- www.reformatus.hu)

Huber püspök keményen elítélte hazája fegyverkereskedelmét (2009-04-23)

(Berlin) – Kemény szavakkal ítélte el W. Huber német protestáns püspök, az EKD elnöke hazája, Németország szerepét a nemzetközi fegyver-kereskedelemben. A német fegyverexport egy év alatt 13 %-kal nőtt. Ezen a területen Németország közvetlenül az USA és Oroszország után következik a világlistán, s megelőzi az összes európai országot. Elfogadhatatlan, hogy a német export első renden bizonytalan belső helyzetű országokba irányul. Egy nap előállhat az a helyzet, hogy német katonáknak kell majd azt az erőszakot befejezniük, amit a német fegyvergyárak és gyártók tettek lehetővé – figyelmeztet Huber püspök. (apic – RV.de – 2009-04-23 – dr. békefy – www.reformatus.hu)

Nyolc kiló információ bibliai helyekről (2009-04-23)

A National Geographic magazin adta ki azt a bibliai atlaszgyűjteményt, aminek egyszerűen ez a címe: Biblica. Ezzel egyidejűleg internetes oldalt is indított, ahol interaktív utazásra indulhatunk a Biblia minden irányába. A hatalmas bibliai atlasz 578 oldalon, 125 térképpel és 650 fotóval eleveníti fel a legérdekesebb ó- és újszövetségi helyeket, történelmi, kulturális, szociális és földrajzi jellegzetességeikkel együtt. (livenet.ch – 2009-04-23 – dr. békefy-röhrig klaudia)

Ülésezik a holland Protestáns Egyház zsinata (2009-04-23)

(Luntenen) – A Holland Protestáns Egyház zsinata április 23-25. között tartja éves ülését a lunteneni De Werelt kongresszusközpontban. Az ülésen új zsinati elnököt választanak, s megtárgyalják a missziói munkatervet. Megvitatják a lelkesítő szolgálat jövőjét és az új énekeskönyv kiadásának terveit. – A Holland Protestáns Egyház zsinata 153 tagból áll, akik 75 közösségben szolgálnak. 2004. május 1. óta ebbe a közösségbe tartozik a szigorú és református egyház (Gereformeerde Kerken in Nederland és a Nederlandse Hervormde Kerk), valamint a holland lutheránus egyház (Evangelisch-Lutherse Kerk in het Koninkrijk der Nederlanden). 2007. szeptember 1. óta Protestáns Teológiai Egyetemet működtetnek Kampenben, Leidenben és Utrechtben. Ez több intézet fúziójából alakult meg, így tagja a Kampeni Teológiai Egyetem, a leideni és utrechti Teológiai Tudományos Intézet, az utrechti Evangéliumi-Lutheránus Szeminárium és a Hydepark de Doorn Teológiai Szeminárium. Vannak főiskoláik Amszterdamban, Edeben, Leeuwardenben. A Hendrik Kraemer Intézetben nemzetközi és interkulturális oktatás és diakónusképzés folyik. (pkn.nl, refdag.nl – 2009-04-23 – dr. békefy)

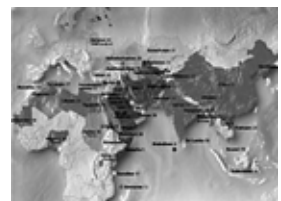
A német reformátusok főzsinata ülésezik (2009-04-22)

(Emden) – Az emdeni Johannes a Lasco Könyvtárban tartja április 22-24. között a Német Evangéliumi-Református Egyház főzsinatát. A gyülekezeti küldöttek ezekkel a témákkal foglalkoznak: a világ élmezési válsága, szegényorientált diakónia, a gyülekezeti és a tartományi egyházak fejlődése az öt protestáns egyház egyesülése esetén Alsó-Szászországban. Megvitatják továbbá a református egyházak publicisztikájának és nyilvános működésének aktuális kérdéseit, a lelkeszek képzésének és továbbképzésének lehetőségeit és formáit. (reformiert-info.de – 2009-04-21 – dr. békefy)

Világméretű nyomás a keresztyénekre (2009-04-22)

(Magdeburg) – A Konrad Adenauer Alapítvány szemináriumot szervezett Németországban, ahol megvizsgálták a keresztyének helyzetét a nagyvilágban, különös tekintettel a keresztyénüldözésekre. Kiderült, hogy hitük miatt minden három percben megölnek egy keresztyént valahol a világban. A világszerte üldözött embereknek 80 %-a keresztyén. A számokat a politológus-újságíró Andreas Püttmann tette közzé azon a konferencián, amelynek főtémája: „Keresztyének üldözése és

diszkriminációja a nagyvilágban". Nyilvántartások és felmérések szerint pontosan 50 államban korlátozzák vagy nyomják el szinte teljesen a vallásszabadságot, mindenekelőtt Afrikában és Ázsiában. Szaúdi-Arábiában, Iránban és Eritreában rendkívül nehéz a keresztyének helyzete. Törökországban veszélyes fogalomnak tartja a hatalom a misszió fogalmát. (pro-mediemmagazin.de – 2009-04-21 – dr. békefy-röhrig klaudia)

Megváltozott a misszió iránya (2009-04-20)

(New York) – A keresztyén misszió iránya megváltozik. Eddig századokon át északról délre, Afrika, Ázsia és Latin-Amerika volt az egyirányú misszió iránya és útja. Egy idő óta afrikai és ázsiai misszionáriusok jönnek Európába, Észak-Amerikába, ahol csökken a templomba járók száma. Kiváltképpen a nigériai pünkösdi egyháznak nagy a missziói befolyása az USA-ban – adja tudtul a New York Times napilap. Afrikában elképesztően nagy a keresztyének számának a növekedése: a 20. század elején még csak 10 millió volt a számuk, mára ez 360 millióra növekedett. 2025-ig ez a szám ismét meg fog duplázódni. A világon mintegy 600 millió pünkösdi hívő él, nagyobb részük Afrikában. Az is érdekes, hogy a nyugat-afrikai Nigériában található az anglikánok egy negyede, 20 millió hívő. (idea.de – 2009-04-18 – dr. békefy –

Svájci magánbankár Kálvin gazdaságterápiájáról (2009-04-15)

(Zürich) –
A svájci
m a g á n -
b a n k á r,
K o n r a d
H u m m e r l
i n t e r j ú t

adott a swissinfo-nak. Ebben idézte ezt az Igét Jób könyvéből: „Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen érte az Úr neve”. Szerinte ez az igei útmutatás sokrétűen visszhangzik Kálvin életművében. Ez a sokterápia a bankár véleménye szerint sokkal hosszabb távra és eredményesebben hatott a gazdasági eredményességben és a prosperitásban a világ protestáns tájain, mint a szorgalom és a pénzcsinálás képessége. Sokszor a svájci bankárok saját vagyonukat vitték be a pénzvilágba, hogy a veszteségeket ellensúlyozzák, s ez magas morális szintet mutat. Szerinte ez is a kálvini örökség része Svájcban. A Kálvin-év keretében nyilvános vitán vett részt a bankár a St. Gallen város egyetemén tartott nyilvános alkalmon, melynek témája a pénz és Isten volt. A katolikus egyházzal szemben Kálvin megengedte a hitelezést, de ehhez magas morális feltételeket szabott: becsületességet, szerződéshez való hűséget, diszkreciót, takarékosságot. Kálvinnak meggyőződése volt, hogy a gazdasági siker vagy eredményesség nem az egyéni teljesítmény bizonyítéka, hanem Isten kegyelmének a jele. (reformiert-info.ch – 2009-04-15 – dr. békefy © www.reformatus.hu

Múltunk képei...

Iskei iskolások 70 évvel ezelőtt

Csicseri református iskola tanulói 70 évvel ezelőtt

GYÜLEKEZETEINK életéből

Pontos, mint a SVÁJCI óra?

Ha valaki meg szeretné nézni Svájcot, készüljön fel, nem csak a térkép szerint van nagyon messze, tényleg jó hosszú az út odáig (Deregyő- Gwatt kb. 1450 km, és ebben benne sincsenek a kitérők)! Nem is lehet ezt egy nap alatt

ember. Hát, van mit tanulnunk!

Mire a svájci szálláshelyükre értünk (Keresztyén Központ Gwatt- a Thunító partján) már jócskán besötétedett, és nagyon elfáradtunk. Jólesett az étel, amivel vártak, és utána jöhetett a már

nagyon várt pihenés.

Vasárnap. Keresztyén csoport lévén első utunk istentiszteletre vezetett. *Kirchlindach*-ban, Berntől 7 km-re fekvő kis városkában megtapasztalhattuk, hogy gyökeresen más fogalmaik

A szerpentinén is elfért az autóbusz

megtenni. Mivel mi tanulmányi kiránduláson vettünk részt (és nem emberkínzáson), az első éjszakánkat Ausztriában, Ernthofenben, egy kellemes családi vállalkozásként működtetett Hotelben töltöttük. A családfő egyben volt a Hotel menedzsere, felszolgáló, ha kellett karbantartó, földjét művelő

A virágóra előtt Genfben

Genf - a reformáció emlékműve előtt

Genf - Kálvin templomának oldalkápolnájában

vannak az istentisztelet menetéről, milyenségéről. Persze volt ének, igehirdetés, gyerekek is szerepeltek, sőt még egy énekkar is, de a Lelkésznőn nem volt palást, de még fekete- fehérben sem volt (nem igazán adnak a formáságokra!), az ifjúság egy része szépen felment a szószékre, onnan mondta el mondókáját (az egész

istentisztelet fő mondanivalója a környezetvédelem), énekeskönyvükben majd 800 német, angol, latin (és még lehet, hogy más nyelven is, de hirtelen ezeken akadt meg a szemem) nyelvű dicséret, természetesen zsoltárok az elején, de azt a zsoltárt, amit nem zenésítettek meg, egyszerűen felolvasták

Gruyères várának kapujában

Gruyères

(egy verset a férfiak, egyet a nők). Az énekstanulás az istentisztelet része szakképzett énektanárral. Mennyi ideig tartott? Ötletem sincs, de én csak a fejem kapkodtam, mikor mi történik. Vezetőnk, Csoma László minket is bemutatott, nagyon örültek, hogy képesek vol-

város, pontosabban falu, hisz alig van 100 állandó lakosa, de évente a turisták tízezrei érkeznek megcsodálni a várat, domb peremén, a várfalhoz simuló 2-3 emeletes gótikus épületeit, megkóstolni a méltán híres gruyere-i sajtot. A grófi várkastély egyik szobájában

őrzik, és nagy becsben tartják azt a zongorát, melyen egykor Liszt Ferenc is játszott, de Bartók Béla is megfordult az ódon falak között. A mesés és kellemesen meleg Gruyères után következett az ami még nem volt. Irány az 1508 méter magasan fekvő Jaunhágó. Az út nagyon jó minőségű, mint Svájcban mindenütt. Mint minden hegyre, jó kanyargós út vezetett fel, és eléggé keskeny. Ezt úgy kell elképzelni, hogy két autó sem félt el egymás mellett, nemhogy két busz. Nagyon jól megoldották, mert bizonyos távolságokban leálló helyeket építettek, csakhogy a jó meredek hegyen se felfelé, se lefelé nem volt védőkorlát. Nem csak én nem néztem le, sőt idővel már csak azt figyeltem, hogy lóg ki a busz eleje

Jaun hágón

Kirchencafe

tunk olyan hosszú utat megtenni a „Kálvin-év” alkalmából. Még egy érdekesség. Az istentisztelet végeztével nem igazán rohantak haza, hogy vasárnap van, és ebédet kell adni a családnak. Szépen átvonultunk a gyülekezeti házba teára, kávéra, egy jó beszélgetésre. A teljességhez hozzá tartozik az is, hogy ez nem mindig, csak havonta egy vasárnap van így. Murten-koraközépkori városnak magával ragadó hangulatát meg sem próbálom leírni. Csak egy érdekességet a városkáról: Farel Vilmos (kinek szobra Genfben a „Reformátorok Falán” is megtalálható) sok svájci városban megfordult, és hirdette a reformátori tanokat. Murten utcáin, mezőin is prédikált. A templomon emléktábla is felhívja erre a figyelmet. Gruyères-a hegyre épült

Kirchlindach - vasárnapi istentisztelet

kanyarokban a semmibe (na itt az ok miért nem volt védőkörlet). Mindannyiunknak nagy élmény volt, mondhatom!

Hétfő. Ha Kálvin, akkor *Genf*. Milyen ez a tó parti (Genfi tó) város? Hangulatában, mentalitásában eltér a német nyelvterület városaitól. Itt már kőkemény franciák élnek (volt aki fel is róttá, hogy közülünk valaki németül

Kirchlindach gyülekezeti termében

akart vele kommunikálni). A város intelligenciája azt tartja, hogy ők beszélnek az igazán tiszta francia nyelvet (itt született Rousseau, Voltaire is vett itt egy házat). A város szimbóluma nem a virágóra, hanem a Jet d'eau, vagyis a vízoszlop. Eredetileg a vízvezeték-hálózat tehermentesítése, túlnyomás kiküszöbölése volt a cél, most meg irigykedve próbálják leutánozni más városok. Cathedrale de Saint-Pierre, vagyis Szent Péter-székesegyház, közismertebb nevén Kálvin temploma.

Murten főutcája

Furcsa érzés volt ezek között az ódon falak között állni. Végiggondolni Kálvin életét, hatását. Bár Kálvint a legtöbb útikönyv zsarnok embernek titulálja, de nemhogy Genf, Svájc- és a lista még nagyon hosszú- sem ott állna, úgy állna, ahogy áll. Gazdasági, erkölcsi fejlődés-

ben bizony jócskán "benne van a keze". A Kálvin székeként nyilvántartott és mutogatott szék ugyan a 19. századból való, de azért megnéztük (nem kerestük fel a „sírját”, hisz mindenki tudja, hogy kívánsága szerint nem jelölték meg, hova temették el, és azóta sem tudni). Majd a templomhoz tartozó Makkabeus-kápolnában (mása Szepcsütörtökön a Szent Péter kápolna) gyülekeztünk, hallhattunk egy pár szót a református mivoltunkról, csendesedtünk el, énekeltünk egy zoltárverset. Következő helyszín a Reformátorok

születésének 400. évfordulóján avatták fel. Bocskay István domborműve is megtalálható. A "győztes erdélyi fejedelem" felirat az 1606-os bécsi békére utal (az erdélyi fejedelem a királyi Magyarországon is be akarta vezetni az Erdélyben már fél évszázaddal korábban törvénybe iktatott vallásszabadságot). *Lausanne* jó „kis” meredek, hegyoldalra épült város. Itt jó kis „városnézés” volt. Alig találtunk busz parkolóhelyet, pedig személyautóknak volt akármennyi. De azért sikerült! Meg is néztük a katedrális és Pierre Viret

Murten-Farel temploma előtt

Emlékműve. Az emlékfal közepén balról jobbra haladva Farel Vilmos, Kálvin János, Béza Tódor és Knox János láthatók. 1917. október 31-én, a reformáció

(reformátor, Kálvin barátja) emlékművét.

Fülöp Angéla (folyt. köv.)

fotók: Dr. Igaz I., Fülöp A., Csoma L.

Vasárnapi Istentisztelet után - Kirchlindach

Ragaskodj hitedhez, ragaskodj magyarságodhoz

„A Te kegyelmedről elmélkedünk, oh Isten, a te templomodnak belsejében. Bizony ez az Isten a mi Istenünk mindörökké, Ő vezet minket mindhalálig.”

Böjtt harmadik vasárnapján, 2009. március 15-én az újlóti gyülekezet a fent idézett fohással kezdte meg együttlétét, hogy ismét hálát adjon az Úr kegyelméért, de azért is, hogy megemlékezzen. Hiszen ez a vasárnap kettős ünnepe volt népünknek. Mert ezen a napon sok gyülekezetben olvadt

össze az igehirdetésben a hitünkhöz és nemzetiségünkhöz, magyarságunkhoz való ragaskodás.

Ennek az ünnepnek alkalmából az igehirdetésen túl, a meghívott vendégek is színesebbé és gazdagabbá tették ezt az együttlétet. Így került sor a gyülekezet fiataljainak műsorára, amit *Farkas Tibor*, az MKP udvardi szervezetének elnöke folytatott beszédével. Ezután a *Stugel Tibor* által vezetett rock-színpad tagjai adták elő magyar érzületű dalaikat. Végül pedig *Vadkerti Imre*, a Társulat nevű műsor egyik győztese

fejezte be énekeivel ezt az Úrtól megáldott megemlékezést. Az alkalom sokszínűsége ellenére is öröm volt látni és tapasztalni a mégis egységet. Hiszen minden elmondott szó, minden elénekelt dallam az egy igaz Isten felé emelte tekintetünket, hogy neki adjunk hálát ezért az együttlétért is. Hiszen Ővé a dicsőség és dicséret mindörökkön örökké.

Szénási Réka

Abara - Köszöntő

Az idei virágvasárnapot kettős ünnepléssel töltötte az abarai református gyülekezet. Ezen a napon köszöntötte 60. születésnapján *André János* mérnököt, aki több, mint egy évtizede a gyülekezet énekvezető kántora, valamint gondnoka is egyben és a tisztújítás óta az Ungi Egyházmegye gondnoki tisztségét is viseli. Istennek hála, testvérünk ezt a hármas tisztséget hordozza és szívügye a gyülekezet lelki és anyagi gyarapodása.

Ezt köszönte meg neki az abarai gyülekezet, amikor életének ezen a jelentős ünnepnapján az istentisztelet után kívánt és kért életére áldást és békességet.

A gyülekezet lelkipásztora *Hranyó Mihály* a 37-ik zsoltár szavaival köszöntötte az ünnepeltet és megköszönte neki, hogy odaadóan végzi feladatát és munkálkodik a gyülekezet előmenetelén.

Hranyó Mihályné – a Nőszövetség helyi elnöke egy rövid hálaadó áldáskéréssel csatlakozott a köszöntéshez.

A hittanos és kátés gyermekek két szép szavalattal szolgáltak és egy erre, az alkalomra tanult szép énekkel tolmácsolták a gyülekezet jókívánságait.

Ezt követően a gondnokhelyettes *Stofira Lajos* a gyülekezet nevében értékes ajándékot adott át neki, úgyszintén a presbiterek külön ajándékát *Balogh Sándor*, valamint *Bilász Alfréd* presbiterek nyújtották át virágcsokor kíséretében. *André János* gondnok testvérünk, meghatódottan fogadta az ajándékokat és köszöntéseket és a 146. zsoltár szavaival köszönte meg őket. Megköszönte Istennek, hogy eddig is hordozta életútján, és szeretné ezt meghálálni mégodaadóbb munkával és szolgálattal.

Az ünnepelt gondnok a gyülekezet lelkipásztorát és a presbitereket, délután szeretetvendégségben látta vendégül. Ezúton is kérjük további életére Isten áldását!

Hranyó Mihályné, Abara

Ünnep a Felvidéken

- 2009. március 15. -

Többféle érzés is a hatalmába keríthet bennünket magyarokat március idusán. Eszünkbe juthatnak gyermekkori ünnepek, ahol a már sokat ismételt forradalmi eseményekből újra és újra fülünkbe cseng a refrén: „Esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk.” Eszünkbe juthatnak jeles nap szimbolikus történései, s rá azt követő Szabadságharc eseményei. Természetesen minden hatalomnak sarokpont az ünnep, s minden kor szerette volna saját rendszerét ezzel legitimizálni, s javára fordítani az ünnepet. Napjaink eseményeit tekintve az évtizedes „rendőr – tüntetők” játéknak még mindig nincs vége, bár az utóbbi események már inkább a szégyen, mint a humor kategóriájába tartoznak. Ezt koronázva azzal, hogy milyen megtartó ereje lehet annak, ha pl. egy ország első emberét nem engedik „leszállni”, hogy együtt ünnepeljen nemzetársaival, de ő mégis elmegy és a mindent megtisztító hóesésben rajta keresztül mégiscsak felemelkedik a nemzet.

És eszünkbe juthat az, hogy mi ünneplünk-e? Van-e a szívünkben az ünnepnek valami maradéka? Nem buli, nem tánc, nem harsányság, nem alkohol. Ünnep! Csendes, vagy hangosabb megemlékezés. Nekem gimnázium óta szokásom, hogy a kokárdát egy hétig viselem. Sokan megütözkönek rajta. Szeretek készülni az ünnepre, s nem is ér

véget számomra március 15-én éjfélkor.

Az idei ünnepen különös kis eseményre került sor négy, Rozsnyót körülölelő felvidéki faluban. Jólész, Berzété, Rudna, Kőrös közösségeibe budapesti teológusok kis küldöttsége érkezett közös megemlékezésre, immár az átjárható határokon (Unio Felvidékkel!) átgördülve. A reformátusok legnagyobb ünnepe maga az Istenisztelet Úrnapján van, azaz minden vasárnapon. Ezért igehirdetéssel is szolgáltak, melyből kettőn böjti úrvacsorával együtt ünnepeltek. Ezek után kis műsort adtak, melyet idézetek, versek, énekek tarkítottak. Szépen egybeépült ez a helyi megszólalásokkal: hol gyülekezeti tag szavalt, hol gyerekek csatlakoztak az alkalmi szónokokhoz, hol (szlovák!) történész beszélt '48 eseményeiről, hol pedig gyülekezeti kórus adott szép aláfestést az ünnephez. Rudnán a gyülekezet finom ebéddel látta vendégül a csapatot. A nap csúcspontja talán Kőrösön volt, ahol Istenisztelet után közösen koszorúzták a református templom melletti kopja-

fát. És ez így volt tökéletes! Együtt lenni magyar testvérekkel, kisebbségben élő kisebbséggel, felvidéki magyar református egyháztagokkal. Felemelő, torkot elszorító, ÜNNEP.

Adjon az Úr számunkra újabb és újabb ilyen lelki ünnepet, határon túli testvéreink és a mi számunkra is. Imádságban fogunk gondolni az Istentől kapott feladataikra, a templomjavításra, árvaház építésre és mindennek előtt a közösségépítés, ünnepvarázslás hatalmas feladatára. Fülünkben ott maradt az ünnepek végén közösen elmondott Jókai Mórtól származó mondat: „Mit kicsiny emberek csekély erővel megindítottak, hajtsátok végre a nagy munkát egyesült erővel.”

Bölcsföldi András

Dr. Békefy Lajos

MEGÁLLNAK AZ ELŐÍTÉLETEK, RÁGALMAK KÁLVINRÓL? (I.)

Kálvin korában még nem is annyira, mint halála után egyre erősödtek vele szemben az előítéletek, hamis klisék, melyek jelentőségét, befolyását akarták csökkenteni, kétségessé tenni. Volt ebben sok tudatosság, néha felekezeti szűkkeblűség vagy szándékos lejáratás is. Voltak, akik egyenesen genfi despotának, mások sajátos titkos megfigyelési rendszer megalkotójának állították be, brutalitással vádolták ellenfelei elhallgattatását illetően. A Zeitzichen című magazinban, ami protestáns kommentárokat közöl vallásról és társadalomról, a 2009. januári számban Dr. Georg Plasger siegeni teológiai professzor adja közre írását. Ebben néhány alapvető tévítélettel, szándékos rágalommal megy szembe. A cikk címe: „A legendák világából – Milyen sztereotípiák torzítják Kálvin Jánost?” – Az írás lényegi megállapításait közöljük az alábbiakban.

Egy Németország-szerte elterjedt iskolai történelemkönyvben olvasható a következő: „Kálvin tanítása szerint az úrvacsorából csak azok részesülhettek, akiknek tiszta volt az életük. Ezért megfigyelő személyek jelentették Genfben a lelkészeknek és presbitereknek egyes gyülekezeti tagok életének kihágásait és terheit, s ha az intés nem segített, akkor büntetést kaptak az ilyenek....Egy kártyagyártó azért vált munkanélkülivé, mert Kálvin betiltotta a szerencsejátékot, a vállalkozó pedig azután állandóan Kálvin ellen beszélt. Büntetésképpen rabruhában, s égő fáklával a kezébe kellett végigmennie Genf utcáin, s mindenütt beszélnie kellett bűnéről. A kocsmákat is bezáratta Kálvin...Az ezt követő időkben a kálvinisták nagyon szorgalmasan dolgoztak, gyakran szorgalmasabban, mint más felekezetek hívei. Egyre gazdagabbak lettek, de minden fennhőzás nélkül. A jólét és a gazdagság annak jele volt szemükben, hogy ők is Isten választottjai közé tartoznak”. (Középiskolai történelemkönyv, Stuttgart, 2006-ban a 12. kiadás). Ehhez még a Servet-ügy jött hozzá, s a tankönyvek summás ítélete szerint Kálvin valóban kiépített Genfben egy „besúgórendszert”.

Ilyen és hasonló megállapítások valójában olyan képet rajzolnak a reformátorról, ami igazából nem illik rá, hiszen bizonyos tényeket ragadnak ki és nagyítanak fel az ilyen tévítéletek. Plasger professzor véleménye, hogy éppen maga Kálvin szolgálhat cáfolatul arra is, hogy az ilyen egyoldalúságtól mentes, történelmileg hiteles és differenciált kép alakuljon ki róla. Ebben a tekintetben Plasger cikke öt témát vesz elő, s próbál valóban differenciálni. Ezek: az állam Genfben; az egyházfegyelem; a tánc és szerencsejáték helyzete a városban; vita Servettel; kapitalizmus és Kálvin.

Kollegiális gyülekezetvezetés

Nyilvánvaló, hogy Kálvin szerepe Genfben 1514 után fajsúlyosabb volt, mint előtte. De a genfi városi tanácsot nem olyan urak töltötték meg, akikkel szemben Kálvinnak könnyű dolga lett volna. Gyakran többségi túlsúly állt Kálvinnal szemben. Sok dologban elutasítás lett

javaslatai vége, legalábbis 1559-ig, amíg ő is csak lakosa volt Genfnek, s nem citoyenje, teljes jogú polgára. Az egyik sokat vitatott téma éppen az egyház függetlenségének a kérdése volt. Kálvin hevesen érvelt a szervezeti függetlenség mellett, hogy megőrizze a gyülekezet döntési autonómiáját. Ezért vezette be egyházi rendtartásába a négyes tisztségmegosztást: a lelkészek, a tanítók, a presbiterek és a diakónusok felelősségi körét, s ezzel még tagoltabban tudta a városi tanáccsal szemben megőrizni a gyülekezeti önállóságot. A közös és kollegiális gyülekezetvezetés kizárta, hogy Kálvinnak egyeduralkodó, „despota”, tirannoszi – e jelzők változatosan mutatják a rágalmozási találatkényságot! - szerepe lett volna a legcsekélyebb mértékben is a gyülekezetben, még kevésbé az ettől független városi tanácsban!

Egyházfegyelmzés „besúgással”?

Voltak időszakok az egyházak történetében, amikor a hatalmi viszonyok vagy morális félreértések következtében az egyházfegyelmzésnek nagyon is helye lett volna. De az, ahogyan Kálvin az egyházfegyelmzést gyakorolta, meglehetősen más volt, mint a róla kialakított téves és torz nézet.

Az egyház a Krisztus teste, Ő biztosítja egységét, aminek tudatosan is meg kell felelni. Ennek érdekében Kálvin egyrészt ökumenikus távlatban törekedett arra, hogy a Krisztus-test egységét felmutassa a korabeli egyházban. Mivel pedig minden gyülekezet egyben az egyház maga volt, ezért befele is törekedni kellett egységére. Az egyházi rendtartásnak arra kellett szolgálnia, hogy a konzisztóriumban (ma presbitérium) meg lehessen beszélni a békétlenséget okozó dolgokat, az ilyen személyeket pedig meg lehessen kérdezni. Ilyen ügyekben nem a városi tanács, hanem a gyülekezeti egyháztanács volt a kompetens.

A fennmaradt jegyzőkönyvek érdekes képet tárnak elénk: sok házassági konfliktust kellett rendezni, sok hűtlenségben eljárni. De gazdasági problémák is felmerültek, például az uzsora okozta nehézségek. A konzisztórium eljárásában a Máté 18,15-18 volt az iránymutató. Ez a fokozatosság elvét, illetve gyakorlatát mutatja. Ha és ameddig nem sikerült rendezni a viszályokat, az úrvacsorától távol kellett tartani az érintetteket.

Az ilyen eltiltás vagy kizárás az úrvacsorázók közösségéből azonban semmiképpen sem jelentette annak emberi megítélését, hogy a kizárt személy Isten örök elválasztása szerint üdvösségre vagy kárhozatra van szánva. Az Isten egyedüli és kizárólagos titka, és joga, hogy kit választott ki erre vagy arra. Végül is minden eltiltás célja a közösségbe való ismételt visszafogadás elősegítése a belátásra juttatás és a bűnbánattartás segítségével. Tehát a megjobbítás. A városi tanácsnak az ilyen döntésbe nem volt beleszólása, maradt az, hogy tudomásul vegye az egyháztanács döntését. Ezzel együtt az egyházfegyelmzés nem a legfényesebb lapokra tartozik a református egyháztörténetben. Többször ugyanis bizonyos befolyásoktól sem volt mentes, s a gyülekezet egysége helyett, illetve a sérült egység helyreállítása helyett inkább morális ítéletet jelentett és olykor tartósan rögzített is. De a vádakkal és a rágalmozásokkal szemben igenis meg volt a nevelői ereje a gyülekezet életében!

(Folytatjuk)

A Kárpát-medence Reformátussága

Egységesülés, diakónia, közalap – megtartotta első ideai zsinati ülését a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház (200-04-21)

„Istentől kapott ajándék, hogy közös gyökereink vannak – mondta Fazekas László, felvidéki püspök. Megtartotta a Szlovákiai Keresztyén Egyház ideai első zsinati ülését. A Magyar Református Egyház közös alkotmánya is napirendi pont volt az ülésen. Fazekas László az Európa Rádióknak elmondta: „Nem tudtuk pontosan definiálni, hogy milyen minőségben leszünk Debrecenben, május 22-én, de mindenképpen támogatjuk a kezdeményezést, ugyanis egyházunk kezdettől fogva részese annak a folyamatnak, ami 1995-ben indult, a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinatának megalakításával. A Kárpát-medencei református egyházak egységét magától érthetőnek tartjuk – tette hozzá a püspök. Úgy gondoljuk ez nem egy csatlakozás, hanem Istentől kapott ajándék, amely azokból a közös gyökerekből táplálkozik, amelyeket máig őrzünk. Erre vannak a hitvallásaink is ráépítve –

mondta Fazekas László. A püspök kiemelte: az egységet támogatjuk, majd hozzátette: mivel egyházunk specifikus helyzetben van, ezért nagyon nehéz ezt az alkotmányt jogrendünkbe beilleszteni, ezért ebben az előterjesztett formában Zsinatunk nem tudta elfogadni. Reméljük, hogy a későbbiekben előre tudunk majd lépni az ügyben.”

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház ideai első zsinati ülésén elsőként a tanácsstagokat választották meg. Szó volt még az egyetemes egyház diakóniájáról is, ennek kapcsán Fazekas László püspök elmondta: „a Diakónia tekintetiben még gyerekcipőben járunk. Nálunk az egyénnek a diakóniája működik. Ezt próbáljuk összefogni, egységesíteni. Most már az államtól is kapunk, a római és evangélikus egyházhoz hasonlóan, támogatást.”

A felvidéki egyház egy közalapot is szeretne létrehozni, mert mint ahogy a püspök mondta: „az egyházunk anyagi helyzet nem éppen rózsás. A gyülekezetek pályázatait akarjuk támogatni, illetve a hátrányos helyzetű iskolákat segíteni ezzel a közalappal – tette hozzá Fazekas László.”

Konferenciát és tisztújító közgyűlést tartott az Országos Református Tanáregyesület Székelyudvarhelyen (2009-04-23)

Vasárnap a belvárosi református templomban ünnepi istentisztelettel zárult az Országos Református Tanáregyesület 2009-es, Székelyudvarhelyen tartott konferenciája.

Dr. Gyori István teológiai professzor (Sárospatak) a hálaadásán a fizikai és lelki úton járásról szólt: az emmauszi, a jézusi, a hit ösvényein, az egymás mellett Istenhez vezető útról. Távlataiban az ORTE törekvéseinek is összefoglalata a szentírási útmutatás. A napi áhítatok, a városismertetés, a kollégiumi látogatás, a személyes találkozások, tapasztalatcserék maradandó lelki és szakmai élményt jelentenek a résztvevőknek. A bögözi, székelyderzsi illetve felsősófalvi tanulmányi kirándulásról, a szovátai és Likas-kői látogatásról örömteli beszámolókat hallgattunk. Ugyanakkor a közgyűlésen tisztújításra is sor került: elnöknek dr. Korsós Bálint (Debrecen) gimnáziumigazgatót választották meg.

A rendezvényről a vendéglátó Baczkamaradarasi Kis Ger-gely Református Gimnázium iskolaelkészít, Beko Istvánt kérdeztük. Az 1902-ben alakult szakmai szervezet a református tanügyért tenni akarókat egyesítve, erősíti a református iskolák protestáns szellemiségét. 1991-től, újjászervezése óta, ismét tevékeny tagjává váltak a magyarok területeken – nem csak felekezeti intézményekben dolgozó – re-formátus tanárok. Tavaly hangzott el a meghívás: 2009-ben a székely anyavárosban tanácskozzék az ORTE. Akkor még nem lehetett sejteni, hogy egy világválság kellos közepén kell a találkozót megszervezni. Ennek ellenére, Székelyudvarhelyre az eddigi részvételi létszám megkétszereződött – bár anyagilag mindenki óvatosabb, és az anyaországiaknak órák hosszát kellett utazniuk. Érezzük, hogy a konferenciának jelzésértéke van, kifejezi: a református egyházi és nemzeti gondolkodás egy testben képzelet a jövődot, s ennek kifejezője volt a tanácskozás is – egy hónappal a május 22-i Debrecenben tartandó Egyetemes Református Zsinat előtt, ahol kimondják az anyaországi és határon túli református testvéregyházak egységét és összetartozását, utat mutatva a részekben élő magyarság számára. A nagy létszámú konferenciái részvétel jelzi: testvéreink egyetérténe és felkarolják ezt a lépést – fogalmazott Beko István. – Ugyanakkor lehetőséget biztosított a találkozó tagtársainknak, hogy saját hitbéli gyökereikre összpontosítva értsék meg jelenlegi helyzetüket és teendőjüket. Az arculat nélküli szabados európai gondolkodásban jelzésértéku: a magyar református tanárok és lelképásztorok a világ előtt felvállalják hitüket, s vallják, hogy az Istenbe vetett hit a válságos idoban is az egyetlen megtartó ero. És hozzájárul, hogy újult erovel végezhessek tanári munkájukat, népnevelo tevékenységüket, amelyhez nem arctalan ideológiából nyernek erot, hanem az élő Isten megtartó kegyelméből. Üzenet a társadalom rétegei számára is: hitüket és önazonosságukat vállalják fel, és keresztyénségüket megélve munkálkodjanak a jelenben a jövő érdekében, amely munkára Isten adja gazdag áldását.

Lelki-tudományos keret: a Kálvin-év

Az 500 éve született Kálvin János című emlékkonferencia rávilágított: írásaiban benne van az élő gondolat lendülete. Ugyanakkor arra is választ keresett: a 21. század emberének milyen élmény ot olvasni? Beko István lelkész a Kálvin idoszerusége címmel, Budapesten idén megjelent könyvről szólva jelképesen kérte: képzeljünk magunk elé egy hegyet. Ismerjük, ha ugyanabból a perspektívából nézzük nap mint nap? Milyen verofényben, borús idoban? S ha körbejárjuk? Ha felkapaszkodva, vezetővel szemléljük? Miként tekintünk a magunk mögött hagyott tájra? Kimozdít az álló helyzetből e könyv is, csatlakoztat egy lelki túrához: ismereteket bővítve, a kálvini teológia jobb összefüggéseire világít rá, és boséggel kínál adalékokat a kálvini hatástörténethez is: történelmi, irodalmi, egyházzenei, dogmatikai, liturgikai és számos más területen. Osz Elod Sándor levéltáros (Kolozsvár) Kálvin János hatását vizsgálta Erdélyben. A kálvinisták vagyunk-e kérdéssel indítva, a hallgatósággal együtt kereste a választ. Szó esett a reformátor központokban tanuló erdélyi diákokról, majd Szenczi Molnár Albert és a genfi zsoldárok témakörben gyarapodtunk ismeretekkel. Megtudtuk azt is, Székelyudvarhelyen négy Kálvin-kötetet oriznek. Az egyetlen Kálvin-nevű település Buzau megyében van: Calvin falu létrehozói a 18. században Erdélyből menekült csángók voltak. Kálvin két első magyar fordítója pedig a házsongárdi temetőben nyugszik.

Kálvin alakjáról a magyar irodalomban dr. Gyori L. János kutató-tanár (Debrecen) beszélt. Az erdélyi irodalom fogékonyabb a téma iránt. A Kálvin alakját megjelenítő, avagy rá utaló irodalmi muvek közül Áprily Lajos Kálvin 1535 illetve a Tavasz a Házsongárdi temetőben; Lászlóffy Aladár A genfi katedrálisban című költemény, Móricz Zsigmond vallomása 1928-ból, Süto András Csillag a máglyán drámájából valamint Illyés Gyula A reformáció genfi emlékmuve előtt gondolataiból Erdei József (Tiborszállás) eloadóművész tolmácsolt. Az emlékévk adjon az irodalom muveloinek újabb ihletet alakjának felidezésben. – kívánta a kutató tanár. (Udvarhelyi Híradó - Molnár Melinda)

Kitüntették Katkó Lászlót, a nagydobronyi református gyermekotthon igazgatóját (2009-03-17)

A Magyar Köztársaság Ungvári Főkonzulátusán a nemzeti ünnep alkalmából tartott fogadáson Sziklavári Vilmos főkonzul Katkó Lászlónak, a Nagydobronyi Református Irgalmas Samaritánus Egészségügyi Gyermekotthon igazgatójának a Magyar Köztársaság Arany Érdemrend Keresztjét nyújtotta át. A gyermekotthon - ami 1995-ben jött létre - több mint 70 elhagyott árva, illetve testi és szellemi fogyatékos gyermeket gondoznak.

MEGHÍVÓ

A Ladmóc-i ref. keresztyén gyülekezet teljes tisztelettel és szeretettel meghívja önt, szeretteit, ismerőseit és barátait a

VII. LADMÓCI KÖRUSTALÁLKOZÓRA
melyet a **KÁLVIN ÉV** jegyében június 6-án és 7-én tartunk,

A körusok jelentkezését május 22-ig várjuk a 0949 41 84 63 tel. számra.

2009. június 6. szombat

9:00 - Szakmai nap a gyülekezetek kántorainak, karnagyainak és lelképásztorainak

17:00 - Körustalálkozó I. napja

2009. június 7. vasárnap

15:00 - Körustalálkozó II. napja

IMA

Minden advent kegyelem: vétkem jóvátehetem.
Minden advent vigalom: Isten Úr a viharon!
Minden advent érkezés: átölel egy drága kéz!
Minden advent alkalom: győzhetsz saját magadon!
Minden advent ítélet: így kellene - s így élek!
Minden advent remegés: Isten felé epedés!
Minden advent ima is: Uram, fogadj be ma is!

A váltság korában

A médiumok vezércikkei ma másról sem szólnak, mint a váltságról. Összeomlóban van a pénzügyi világrendszer, és úgy tűnik, számos szokásunkat, elképzelésünket, álmunkat maga alá temeti. Ez valóban krízis jelent, hiszen annyi minden átalakul ebben a kialakulatlan világhelyzetben. Mégis érdemes lenne kicsit távolabbról megfigyelni, mi is történik valójában a dolgok mélyebb régióiban.

Egy posztmodern isten bálvány-szobrának leomlása

Ha keresztyén szemmel tekintünk a mosatni széthulló világra, több figyelemre méltó következtetést is megfogalmazhatunk. Először is tekintsük meg, mi is tartotta össze ezt a világkorszakot, amelynek végéhez értünk! Két szóval jellemezhetjük legjobban ezt az időszakot, amely az egész világot átalakított: a *pénz uralma* és a *fogyasztás mindenek fölött állósága*. Valójában ugyanannak a jelenségnek lehetünk tanúi mindkét esetben, az egyik törvényszerűen következik a másikkól. Ám ha tüzetesebben megvizsgáljuk a kettő kapcsolatát, és megfigyeljük, hogyan jelenik meg az egyik és a másik a mindennapokban, különös felismerésre tehetünk szert.

A posztmodern ember valójában ugyanazt várja a pénztől, mint az emberiség kultúrájának és kultuszának történelmében Istentől vagy az istenektől. Mire kell gondolnunk? A pénztől várjuk a jövőnket, a biztonságunkat, az egészségségünket, a kapcsolatainkat, az elfogadhatóságunkat, a küldetésünket, álmaink megvalósulását, elfogadottságunkat, pénzünkkel váltottuk ki (meg) magunkat különböző büntetőjogi esetekben, ez adott súlyt a szavunknak, ezzel lehetett szert tenni különböző pozíciókra... és még sorolhatnánk a sort végtelenségig.

A pénz istenné vált...

Az régi-új vallás – hasonlóan a Biblia Istenének szertartásaihoz – áldozati kultuszként jelent meg. Az ember hódolt és áldozatokat mutatott be. Így áldozta oda a pénz istenének egészséget, családját, idejét, vagy ami a legrettegetesebb, és – a bibliai idők tiltásaiból visszaköszönve az ókor világát nemkülönben jellemezte – gyermekeink életét. Valódi áldozati kultusz volt ez.

De az istenség, amely annyi mindent ígért, elmaradt szép ígéreteinek teljesítésével. Mindent ígért, (valljuk meg)

sokat is adott, de végül elvette (elveszi) még azt is, ami előtte a birtokunkban volt.

A pénz istene imádatának – mint minden teológiának – sajátos etikája, erkölcsstana van. Ebben a kultuszban az én szerepe kerül középpontba. Ezzel párhuzamosan leértékelődött a másik fontossága, lassanként megszűntek azok az értékek, amelyek a keresztyén-ség évezredes jelenlétében megerősödhetek Európában, a szolidaritás, a felebaráti szeretet, a hivatástudat (szemben pl. a pénzkereseti lehetőséggel), a közösség fontossága, a szeretet gyakorlása, az ember életének abszolút értéke stb.

Különös változás, hogy az értékek a tapasztalhatón túli (transzcendens) világból az evilági (immanens) életbe helyeződtek át. Így lehetséges, hogy a mindennapok az önmegvalósítás és szerzés lehetőségeinek kiszélesítésével lényegesen színesebbé váltak, mégis különös, hogy ember nem élt még a földön olyan magányosan, mint amilyen magára maradottságot a mai kor embere él át.

Fogalmainkat is jelentősen átalakította az új vallás. A végzetesen magányos emberek többsége boldognak mondja magát, de ha megkérdezzük, mit ért ez alatt, csakhamar kiderül, „a boldogság apró örömeik együttese”. Ha még szemtelenebbek vagyunk, és továbbkérdünk, kiderül, hogy emberünk, szegény, alig tud néhány olyan jelentősebb dolgot felsorolni, amelytől boldogságát várja, várhatná... A bűn is egyre inkább a relatív kategóriákba tevődött át, míg mára a bűn erény lett. Hatalmi rendszerek, kormányok, kapcsolatok épülnek olyan erkölcsi krízisekre, amelyeket a korábbi kor embere – akár csak évtizedekkel ezelőtt is – még elítélt.

Hogy mennyire érdekes az így kialakult utóbbi pár évszázad, és miként fejlődött így kultúránk történelme az „egyház trónfosztása” óta (amit általában felvilágosodásnak neveznek), jól jellemzi, hogy a mai kor embere rendkívül elutasító az Istennel szemben, ugyanakkor kétségbeesetten keresi vallásos kapaszkodóit (pl. az ezotériában, szekták közelében, okkultizmusban, ateizmusban stb.). Mégis vakká lett arra, hogy eközben felismerje, hogy megváltozott értékrendű társadalmunk egyszerre közvetve és közvetlenül okozza tragédiáját. Ma kétségbeesve és tehetetlenül szemléli istenének bukását, amelynek mindent adott, és amely

most őt is magával akarja ragadni.

A pénz vallásának következményei

Széthulló, széteső világunkban érdemes a Szentírás fényébe helyezni a bennünket körülvevő társadalmi eseményeket. Különös a Biblia szóhasználat. A széthulló, széteső jelenségekre sajátos kifejezést használ: diabolikus. A *diabolosz* [gr.] kifejezés szó szerint szétdobáló jelent. Azokat a jelenségekkel kapcsolatban olvashatunk erről, amelyek jellemzője a széthullás és a szétesés.

A *diabolosz* szó jellemző fordítása a magyar nyelvben: ördög. Azt gondolom, sokkal felismerhetőbb az ördög munkája a széthulló családok, „szétcsúszó” személyiség vagy széteső pénzügyi rendszer láttán, mint – a Biblia világától egyébként rendkívül távol eső – patás, kétszarvú, kényszagú különös lény keresése eredményeként. Valójában amikor az Istennel szembenálló erővel találkozunk, akkor ismerhetjük fel egészen kézzelfoghatóan a diabolikus erőket.

Különös, mennyire kiszolgáltatottak vagyunk ennek az erőnek. Hány és hány ember élettapasztalata ez: „Egész életemben törekedtem a jóra. Szerettem volna jó dolgokat adni a szeretteimnek, gazdagítani őket, és szerettem volna magam is jól érezni. Boldog akarom lenni.” Milyen megdöbbentő, hogy bár mindnyájan ezt szerettük volna, egyikünk sem tervezte, hogy tönkretesszük egymás életét, mégis pokollá váltak a mindennapjaink.

Alapvető tapasztalatunk, hogy a szétdobáló erők munkája egészen közelről látható. De vajon máskor nem így volt? Dehogynem. A Biblia alapvető felismerése, hogy az ember születésétől fogva rossz irányba kezd haladni, mintha egy elromlott iránytűvel próbálna az óceánban tájékozódni. Törvényszerűen eltéved. Ez minden világkorszak alapvető tapasztalata. Az Újszövetség megírásának időszakában is hasonló tapasztalata lehetett az Istent követő embernek. Valójában ma így érdemes olvasni pl. Pál apostol leveleit, mint amely egy rendkívül hasonló korban igyekezett utat mutatni a keresztyéneknek.

Mert mi az, amit az Isten Lelke munkál a neki engedelmes gyülekezetekben? Alapvetően épp az ellenkezőjét, mint amit a szétdobáló erők „fennhatósága” alatt élő társadalmi csoportok tapasztalnak. Ezért lehet a mai kor különösen is nagyjelentőségű az egyház és világ párbeszéde – azaz a misszió – szempontjából.

Ferenczi Zoltán (folytatjuk)

A tékozló fiú hazatérése

Kedves Olvasóink! Ma folytatjuk a tékozló fiú példázatát, mégpedig egy nagyon lényeges résszel, hiszen arról szól a mai szakasz, hogyan tért haza a tékozló fiú az atyai házba. Eltékozlta vagyonát, nagyon nehéz helyzetbe jutott, mert mindenki elhagyta, és disznókat kellett őriznie. A disznók között magába szállt, és rájött, hogy megbántotta az apját, és hogy bocsánatot kell kérnie. Nem csak megbánta a bűnét, de megtette az első lépést is, ugyanis elindult az apja háza felé.

Amikor odaért, illetve, amikor a ház közeléhez ért, az apja meglátta, és eléfutott. Megölelte, megcsókolta, új ruhákat adatott rá, gyűrűt húzott az ujjára, és levágta a hizott borjút, hogy lakomát csaphasson. Miközben ünnepeltek, megérkezett a nagyobbik fiú a földekről, és amikor megtudta, hogy mi folyik a házban, nem volt hajlandó bemenni oda. Ekkor kijött hozzá az apja, és elmondta neki, hogy örülnie kell annak, hogy a testvére, aki elment megkerült.

Dióhéjban ennyi a tékozló fiú hazatérésének a története. De ahogy már megszokhattuk, az Isten üzenete teszi teljessé a történetet. Az Isten mai üzenete pedig rendkívül vigasztaló és erőteljes. Kezdjük tehát rögtön a mai szakasz-
nak az elején.

A tékozló fiú elindul hazafelé, és amikor már a házhoz ér, elé rohant az apja. Ekkor a fiú leborult előtte, és azt mondta, hogy nem méltó arra, hogy a fiának nevezze őt. Volt ereje bocsánatot kérni. Legyőzte a büszkeségét, mely sokszor megakadályoz bennünket abban, hogy bocsánatot kérjünk. Azt mondja el nekünk a történetnek ez a része, hogy ha valakit megbántunk, ha valaki ellen bűnt követünk el, és ezt belátjuk, akkor bocsánatot kell kérnünk.

Ha kértetek már valaha bocsánatot valakitől, akkor nagyon jól tudjátok, hogy ez milyen nehéz dolog. Nagyon nehéz beismerni, hogy rosszak voltunk, hogy rosszat tettünk, és nagyon nehéz

kimondani azt, hogy bocsánatot kérek. De akármilyen nehéz is, ezt kell tennünk, mert csak akkor bocsátják meg a bűneinket, ha bocsánatot kérünk miattuk.

Ami még nagyon érdekes a történetben az az apa cselekedete. Odarohan a gyermekéhez. Ahhoz, aki halálosan megsértette, aki halottnak tekintette őt. Ha egy kicsit elgondolkoztok, rájöhetek, hogy a fiú nem ezt érdemelte volna. Sokkal emberibb lenne ezt a történet, ha az apa nem fogadta volna szeretettel a fiát, vagy ha valahogy megbüntette volna. De ez az édesapa nem ezt teszi, hanem inkább megöleli, gyűrűt húz az ujjára, lakomát rendez neki, és még elé is rohan, hogy üdvözölhesse őt.

Higgyétek el nekem, hogy az Isten is ugyan így bánik velünk. Gondolkozzatok csak el egy kicsit azon, hogy mi hány-szor bántjuk meg az Istent? Nagyon sokszor viselkedünk rosszul. Nem fogadunk szót szüleinknek, tanárainknak. Megbántjuk barátainkat, sokszor vagyunk önzők. Ezekkel pedig az Istent is bántjuk, neki is szomorúságot okozunk. De Ő mégsem büntet meg bennünket úgy, ahogyan megérdemelnénk. Inkább azon munkálkodik, hogy megmentsen bennünket. Hiszen még a Fiát is odaadta értünk, hogy megmentsen bennünket a bűneink büntetésétől.

Az Isten tehát megbocsát nekünk, ha megbánjuk bűneinket. Így hát, ha valamit elrontunk, ha valakit megbántunk, ha megbántjuk Istent, akkor nincs más hátra, mint bánjuk meg, amit tettünk, és megérezzük az Isten kegyelmét és szeretetét. Azt hiszem ennek tudatában lehet csak igazán boldog az ember. Legyünk hát mindnyájan azok.

Imádság: Mindenható Isten! Nagyon sokszor megbántunk téged, követünk el bűnöket, és ezért megérdemljük a büntetést. De Te mégis megkegyelmezel nekünk Krisztusért, és megbocsátod a bűneinket, ahogy az atya is megbocsátott a tékozló fiúnak. Hálásak vagyunk neked ezért. Ámen.

Aranymondás: „Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasa volna valaki ellen: ahogyan az Őr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is.” Kolossé 3: 13 - *K. V.*

Színezzétek ki a képet

KÖNYVISMERTETÉS

Fazakas Sándor: Kálvin időszerűsége

A Kálvinnal való foglalkozás két véglet között ingadozik: egyfelől tiszteletet parancsol az a magasan kvalifikált, elismerésre méltó és nélkülözhetetlen eredményeket felmutató Kálvin-kutatás, amely e kimeríthetetlen szellemi örökség egyre mélyebb összefüggéseit tárja fel, de amelynek megértése és értékelése teológiai, kortörténeti és filológiai előismereteket feltételez. Másfelől viszont döbbenetet kelt az a fajta tudatlanság és sztereotípiákra szorító megítélés, amely Kálvin gondolatainak és műveinek különösebb ismerete nélkül hivatkozik a reformátorra – egyházon belül és egyházon kívül egyaránt!

E hiátus betöltésére és a hiteles Kálvin-kép körvonalazására, illetve a Kálvin-hatások bemutatására vállalkozik e tanulmánykötet, amikor a kálvini teológia több összefüggésének feltárása és időszerűségének bemutatása mellett magyarországi fogadtatását, hatástörténetét, valamint a magyar kultúrára, a társadalmi viszonyok alakulására és a közéletre gyakorolt hatását kívánja bemutatni – természetesen a teljesség igénye nélkül, teológusok és nem teológusok számára egyaránt.

Ara 15 Euro

Villámbeszélgetések Timm H. Lohse

A kezünkben lévő könyv elgondolása abból a meggyőződésből indul ki, hogy lehetséges rövid idő alatt olyan beszélgetést vezetni, amely hűséges marad a lelkigondozói feladathoz, s ugyanakkor egy sajátos élet-, válság- vagy konfliktushelyzetben az életvezetéshez keresztyén, szabadító segítséget nyújt. Ez a feltételezés látszólag ellentmond a tanácsadó lelkigondozás alapelveinek, de úgy tűnik, hogy a lelkigondozás újabb koncepcióival (lelkigondozás mint lelki kísérés és vezetés) is hadilábon áll. Mindegyik azt emeli ki, hogy milyen fontos a lelkigondozás mint folyamatot megragadni, amely során a két beszélgetőpartner egymással kapcsolatba kerül, ami több találkozáson át tart, és ami közép vagy hosszú távú pasztorális kíséréssé vagy tarápiává is terebélyesedhet, amelyben lehetőség szerint egyfajta szerződést is kötnek a központi tematikáról és a beszélgetések céljáról.

Általánosan ismert, hogy ez az ideális lelkigondozói helyzet gyakran nincs fedésben a valóságos lelkigondozói gyakorlattal. A lelkigondozókat, legalábbis Nyugat-Európa protestáns egyházaiban, ritkán keresik fel. Ha tanácsadó beszélgetésre kerül sor, akkor a kapcsolat – uyanúgy, mint a tanácsadó helyeken is – nem ritkán pusztán egyszeri történés marad. **Ara 6 Euro**

„Újra Erdélyben”
– Honismereti kirándulás

Erdély magyar és szász vidékein. - 2009.
augusztus 24 – 30.

Útvonal: Szatmárnémeti – Kolozsvár –
Marosvásárhely – Segesvár –
Székelyudvarhely – Békás-szoros –
Gyergyószentmiklós – Sepsiszentgyörgy

Segesvár

– Kézdivásárhely – Brassó – Nagy-
szeben – Medgyes – Kolozsvár.

Szállás háromcsillagos szállodákban,
reggelivel és vacsorával.

Részvételi díj 35 személlyel, félpanziós
ellátással 290 Euro

15 személlyel, félpanziós ellátással 350
Euro

**Jelentkezni és befizetni 2009. július
10-ig lehet** szerkesztőségünk címén vagy
a gyülekezet számlaszámán.

Bővebb tájékoztatással a

056 6282560,

0908 035 094-es

telefonszámokon szolgálunk.

Műemlék ház Kézdivásárhelyen

A JÓ PÁSZTOR HÁZA

adakozás

■ **Máté József és cs.,
– Perbenyik –
10,- euró**

Mindazok életére Isten áldását
kérjük, akik adományaikkal eddig is
hozzájárultak ahhoz, hogy minél
közelebb jussunk célunk
eléréséhez.

Bankszámla számunk:

0552044933/0900,

SLSP, a.s., pob. Král. Chlmec

Címünk:

Dobry Pastier n.o.,

Kostolná 216/3, 076 51 Pribenik

A Református Tanulmányi Központ hírei

Angol nyelvtábor

- 2009. július 13-18 Angol nyelvtábor 10-14 éves korosztály számára angol nyelvi lektorral. Részvételi díj 50 Euro
- 2009. július 26-31 Angol nyelvtábor 15 éves kortól idősebbek számára angol nyelvi lektorral. Részvételi díj 55 Euro

„Vereckétől Husztig” - Tanulmányi kirándulás

2009. augusztus 10 - 14.

Honismereti kirándulás Kárpátalján max. 20 személy.

- 1. nap **Palágykomoróc - Nagydobrony** Szállás és ellátás Nagydobronyban kétágyas komfortos szobákban.
- 2. nap **Munkács - Verecke - Nagydobrony**

- 3. nap **Huszt - Beregszász**
- 4. nap **Beregszász környéki középkori templomok**
- 5. nap **Ungvár** - délután hazautazás

Részvételi díj teljes ellátással és útiköltséggel 190 Euro

Jelentkezni és befizetni 2009.7.10-ig lehet szerkesztőségünk címén.

Szolyva

Munkács

Verecke híres emlékműve

A Református Tanulmányi Központban kapható kiadványok

Gyerekeknek:

Bibliai történetek gyerekeknek	3,32	euro
Te taníts engem (hittankönyv 12 éven felülieknek)	1,66	
Az első képes Bibliám (8 éves korig)	5,-	
Képes Biblia gyerekeknek	9,95	
Szencei L. A koldusdiák	1,-	
Teológiai irodalom:		
Dr. Boross G.: Katechetika	1,66	
- „ - : Bevezetés a missziológiába	1,-	
Dr. Karasszon I.: Izrael története	1,66	
O. Cullmann : Az Újszövetség krisztológiája	1,66	
Fekete Károly : Példázatos szavak – életés példák	4,-	
U. Gäber: H. Zwingli - Bevezetés életébe és munkásságába	7,-	
Dr. Gyökössy E.: Hogyan tartsunk gyermek bibliaórát	1,-	
Varga Zs.: Újszövetségi görög-magyar szótár	10,-	
Sogin: Bevezetés az Ószövetségbe	5,-	
Kiss Sándor: Újszövetségi görög-magyar szómagyarázat	1,66	
Bolyki J.: Újszövetségi bevezetéstán	1,-	
Niesel: Kálvin teológiája	3,-	
Baldermann: A Biblia a tanulás könyve	3,-	
Makkai S.: Szolgálatom	2,-	
Moltmann: A reménység fénye	3,-	
Karácsony S. A hegyi beszéd	1,-	
Török I.: Határkérdések szolgálatunkban 1972-1989	1,-	
Keresztyén Bibliai Lexikon I. – II. kötet	10,-	
Presbiteri füzetek	1,50	
Pecsuk Ottó: Pál és a rómaiak – a Római levél kortörténeti olvasata	12,56	
Timm H. Lohse: Villámbeszélgetések a lelkipozításban	6,90	
Gerzsenyi S.: Bibliai fejtörő	5,20	
Kálvin Jánosról szóló irodalom		
Dr. Huszár Pál: Kálvin János élete	7,-	
Evangéliumi Kálvinizmus	12,50	
Kálvin János: Kik a boldogok (igehirdetések)	2,15	
E. Busch: Istenismeret és emberség-betekintés Kálvin teológiájában	8,20	

Kálvin időszerűsége – tanulmányok 16,50

Konfirmandosoknak

KIS KÁTÉ 1,-

Énekeskönyvek:

- Nagybetűs énekeskönyv	6,31
- Középméretű énekes könyv	5,48
- Kisméretű énekeskönyv	5,81
- Halleluja énekeskönyv	3,32

BIBLIÁK

Károlyi fordítású standart méret	11,88
Károlyi fordítású családi Biblia	18,19
Újfordítású standart méret	15,20
Újfordítású családi Biblia	15,57

IMAKÖNYVEK

Sziksai imakönyv	9,19
A Sionnak hegyén	2,10
Örömben és bánatban	5,88

Emléklapok

Konfirmációi és házasságkötési emléklap 0,50

Cseh nyelvű:

Rican-Molnár: 12 století církevných dejin	3,-
M. Bič: Ze sveta Starého Zákona	3,32
Radostná zvest Starého Zákona	1,66
Št. Šoltész: Dejiny krest. církve	1,66
Cesta Božího lidu	3,32

Lelkipásztorok figyelmébe

IGEHIRDETŐ 2008-as év teljes sorozata ára	18,25
IGEHIRDETŐ 2007 - 2,3,4,5,10,11,12 szám	1,27/ szám
IGEHIRDETŐ 2006 - 3,5,6	
IGEHIRDETŐ 2004 - 6,7	
IGEHIRDETŐ 2003 - 12	

Címünk:

Ref. Lelkeszi Hivatal 076 74 Drahnov 216.
Telefon és E-mail: 056 6282560, csoma@copusnet.net